

عنوان مقاله:

قایسه قواعد عام اختلاف مساحت در قوانین مدنی و ثبت با ماده (7) قانون پیش فروش ساختمان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حسن کاظمی پور - دانشجوی دکترای حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان

محمد غلامعلی زاده کجو - دکترای حقوق خصوصی و عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور گلستان

خلاصه مقاله:

قانونگذار در فرض کمتر یا بیشتر بودن مقدار مبیع نسبت به میزان توافق شده، قواعد حقوقی عام و خاصی را برای حل اختلاف پیشبینی نموده است. به طور مشخص در مورد موضوع این نوشتار، در قانون مدنی اقدام به وضع احکامی در مورد ملکی که بر مبنای داشتن مساحت معین، مورد معامله قرار گرفته اما بعد، فقدان مساحت مورد توافق آشکار می شود، نموده و فروض مختلفی را از هم تفکیک و احکام آن را بیان نموده است. بعلاوه در قانون ثبت هم فرض خاصی مورد توجه قرار گرفته و حکم آن بیان شده است. این پژوهش سعی دارد که با روش توصیفی- تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه ای و با هدف بیان تفاوت های بین احکام قوانین مذکور با عنوان قواعد عام مربوط به اختلاف مساحت و قواعد خاص مندرج در قانون پیش فروش ساختمان به این نتیجه برسد که بحث تخصیص در مورد ماده 7 ق.پ.س منتفی است و در این مورد اگر قابل به تخصیص نباشیم، می توان هرکدام از مواد 355 و 384 ق.م و ماده 149 ق.ث را در جایگاه خاص خود به کاربرد. چه نارسایی هایی در قواعد دسته اول وجود داشته که سیاست گذاران را به ارایه راه حل های دیگر وادار کرده است.

کلمات کلیدی:

شرط صفت، حق فسخ، قیمت روز بنا، پیش خریدار، پیش فروشنده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/819293>

